

يُوتَى بِالْمَوْتِ كَهَيْئَةِ كَبْشٍ أَمْلَحَ

له ابو سعيد الخدري رضى الله عنه خه روايت دى وايي چې رسول الله صلى الله عليه وسلم وفرمايل: «يُوتَى بِالْمَوْتِ كَهَيْئَةِ كَبْشٍ أَمْلَحَ، فَيُنَادِي مُنَادٍ: يَا أَهْلَ الْجَنَّةِ، فَيَسْرَتُيُونَ وَيَنْظُرُونَ، فَيَقُولُ: هَلْ تَعْرِفُونَ هَذَا؟ فَيَقُولُونَ: نَعَمْ، هَذَا الْمَوْتُ، وَكُلُّهُمْ قَدْ رَأَهُ، ثُمَّ يُنَادِي: يَا أَهْلَ النَّارِ، فَيَسْرَتُيُونَ وَيَنْظُرُونَ، فَيَقُولُ: وَهَلْ تَعْرِفُونَ هَذَا؟ فَيَقُولُونَ: نَعَمْ، هَذَا الْمَوْتُ، وَكُلُّهُمْ قَدْ رَأَهُ، فَيَذْبَحُ ثُمَّ يَقُولُ: يَا أَهْلَ الْجَنَّةِ خُلُودٌ فَلَا مَوْتَ، وَيَا أَهْلَ النَّارِ خُلُودٌ فَلَا مَوْتَ، ثُمَّ قَرَأَ: {وَأَنْذِرْهُمْ يَوْمَ الْحَسْرَةِ إِذْ قُضِيَ الْأَمْرُ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ} [مریم: 39]، وَهَؤُلَاءِ فِي غَفْلَةٍ أَهْلُ الدُّنْيَا {وَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ} [مریم: 39]». "مرگ به د يو برگ پسه په خبر راوستل شي، يو اواز كوونكى به غږ وكړي: اي جنتيانو، دوى به غږ او سرونه راپورته كړي او گوري به، وبه وايي: آيا تاسو دا پيژنئ؟ هغوى به ووايي: هو، دا مرگ دى، پداسې حال كې چې ټولو مخكې ليدلى و، بيا به اواز وكړي: اي دوزخيانو، نو غږ او سرونه به راپورته كړي او گوري به، وبه وايي: او آيا تاسو دا پيژنئ؟ هغوى به ووايي: هو، دا مرگ دى، په داسې حال كې چې ټولو مخكې ليدلى و، نو حلال به كړاى شي، بيا به ووايي: اي جنتيانو، تلياتې اوسئ؛ مرگ نشته، او اي دوزخيانو تلياتې اوسئ مرگ نشته، بيا يې - دا آيت - ولوست: {وَأَنْذِرْهُمْ يَوْمَ الْحَسْرَةِ إِذْ قُضِيَ الْأَمْرُ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ} [مریم: 39] او ته دوى د حسرت (او ارمان) له ورځې نه ووبروه كله چې به كار فيصله كړى شي، حال دا چې دوى (اوس) په غفلت كې دي، او دوى د دنيا خلك په غفلت كې دي {وَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ} او دوى ايمان نه راوړي».

(صحيح) [متفق عليه دى (بخاري اومسلم دواړو روايت كړى دى)]

رسول الله صلى الله عليه وسلم خبر ورکوي چې د قيامت په ورځ به مرگ داسې راوستل شي لکه د پسه په څېر چې سپين او تور وي. نو غږ به وکړای شي: اي د جنت خاوندانو! دوى به خپلې غاړې او څټونه راورده کړي او سرونه به راپورته کړي او گوري به، نو ورته به ووايي: آيا دا پيژنئ؟ هغوى به ووايي: هو، دا مرگ دى، پداسې حال كې چې ټولو ليدلى او پيژندلى دى. بيا به اواز كوونكى آواز وكړي: اي د اور خاوندانو، نو څټونه او غږ به راوردې كړي، سرونه به راپورته كړي او گوري به، او و به وايي: آيا دا پيژنئ؟ هغوى به ووايي: هو، دا مرگ دى، پداسې حال كې چې ټولو مخكې ليدلى و؛ نو حلال به كړاى شي، بيا به اواز كوونكى ووايي: اي د جنت اوسېدونكو، د تل لپاره ژوندي اوسئ، مرگ نشته، او اي دوزخيانو، د تل لپاره ژوندي اوسئ، مرگ نشته. دا - وينا - مؤمنانو ته په نعمتونو او كافرانو ته په عذاب كې د زياتوالي له امله كيږي. بيا رسول الله صلى الله عليه وسلم دا آيت ولوست: {وَأَنْذِرْهُمْ يَوْمَ الْحَسْرَةِ إِذْ قُضِيَ الْأَمْرُ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ وَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ} [مریم: 39] (او ته دوى د حسرت (او ارمان) له ورځې نه ووبروه كله چې به كار فيصله كړى شي، حال دا چې دوى (اوس) په غفلت كې دي او دوى ايمان نه راوړي) نو د قيامت په ورځ به د جنتيانو او دوزخيانو تر منځ جلاوالى راوستل شي او هر يو به خپل ځاى ته د تل لپاره ورننوځي. نو بدي كوونكى به په نيكه نه كولو پښيमानه شي او کوتاهي كوونكى به هم پښيमानه شي چې ولې يې ښه عملونه زيات ندي كړي.

النجاة الخيرية
ALNAJAT CHARITY

